

Dan sjećanja...

I ove smo godine tradicionalnim paljenjem lampiona, koje nam je donirala naša Općina, i zajedničkom molitvom s našim župnikom 17. studenoga odali počast svim žrtvama Domovinskoga rata, žrtvama Škabrnje, žrtvi Vukovara...

Učenice Lara Buzinac i Nives Koški te učenici Tin Jamnić i Leon Keškić su nas uveli u ovu večer dostojanstva i tuge čitajući biografije vukovarske djece koja su prerano izgubila svoje živote. Trenutke je uveličavao učenik Filip Ugarković izvodeći instrumentalnu skladbu Vukovar, Vukovar, a potom je učenica Alma Turalija iz 5. razreda pročitala svoj sastavak o Vukovaru pa kako smo mi njime ostali zadivljeni, vjerujemo da ćete i vi:

„Vukovar...svima poznat, a teško ga opisati. Zapaljene svijeće stoje uz stazu i uspomene nisu izbrisane. Vjetar puše. Svijeće se gase. Isto tako počinje moja priča. Sve je počelo davno...

Svi su se borili. Zajedno. Stanovnici Vukovara, vojnici, branitelji... Iz dana u dan je bilo sve teže i teže, ali nisu gubili nadu. Tenkovi, topovi i sve to oružje bili su prizor ratnih dana Vukovara. Najhrabriji ljudi bili su branitelji koji su se žrtvovali za sve ljude i bili spremni za svaki napad. Liječnici su također pomagali i liječili sve žrtve rata. Ulice, nekada pune sreće i djece, počele su gubiti boju. Napadi su bili sve jači i jači, sve je bilo tamno. Za stanovnike Vukovara nije bilo svjetlosti.

Vukovar nije imao svoj mir za kojim je tragao dugo vremena. Vodotoranj je, u središtu patnje i borbe, bio stalna meta razaranja te je zamalo bio srušen i uništen. Unatoč hrabrosti svih stanovnika, Vukovar je bio prisiljen predati se.

Vukovar je iz pepela ponovno uspio izrasti. Kroz zajednički rad i obnovu, grad Vukovar ponovno je postao topli dom i utočište. Nema više pepela niti tuge, već tu ponosno stoji. Svijeće na isti dan iz godine u godinu obasjavaju cijelu Hrvatsku baš njemu u čast. One će uvijek svijetliti za Vukovar i hrabre ljude koji su za njega svoj život dali.“

Iva Zelić, 8.b